

Kristina Ohlsson. Davidsstjärnor. Piratförlaget.

”Öga för öga, tand för tand, brännskada för brännskada”. I bibelns värld och östra medelhavsområdet fanns plats för hämnd. Men också gränser för hämnden; inte mer än ett öga för ett annat öga. Där gick gränsen.

I Kristina Ohlssons nya kriminalroman kretsar temat kring hämnd och dess tveksamma rågångar. Mellanösterns drama förflyttas till ett Stockholm i snöstorm då en lärare och två barn i den judiska skolan blir brutalt mördade av någon som kallar sig

”papperspojken”. Bakom detta namn döljer sig en israelisk samtida myt om en pojke som dödar andra barn. Poliserna Fredrika Bergman och Alex Recht kastas in i en mardröm som blir allt mer komplicerad och där spåren leder till Jerusalem.

För en författare till en kriminalroman gäller det att så länge som möjligt hålla på intrigens upplösning. Någonstans i mitten börjar man som läsare ana av vem och varför de besinningslösa modern ägt rum. Trådarna hålls dock skickligt samman av Kristina Ohlsson som har överraskningar i beredskap ända till slutet. Handlingen växer till en metafor för mellanösterns konflikt mellan palestinier och judar, men utan att författaren fastnar i pratiga utläggningar och beskäftiga analyser som ämnet ofta lockar till. Fokus ligger hela tiden på ett antal människor som mer eller mindre mot sin vilja drivits in i ett tragiskt drama där alla på slutet är hopplösa förlorare. Det är oerhört skickligt gjort.

Detta är Kristina Ohlssons femte roman om poliserna i Stockholm. Men i mitt tycke den allra bästa. Hennes förmåga att binda samman ett drama från östra Medelhavet med svensk polisvardag är fascinerande och minst sagt fängslande. Vad händer när någon driver hämnden alltför långt? När det inte längre är bara ett öga för ett annat. Svaret har du i ”Davidsstjärnor”.

Jakob Carlander